Oratio dñicalis. Feria ter-
cia ad vesp[er]s ā. De p̄fundis. Euouae.

De p̄fundis clama Can. grad. 129.
ui ad te domine: dñe exaudi
vocem meā Fiant aures tue inten
dentes: ī vocem dep̄cationis mee Si in
iquitates obseruaueris dñe: domine
quis sustinebit Quia apud te p̄pici
atio est: et p̄pter legem tuā sustinui
te dñe Sustinuit anima mea ī ūbo
eius: sperauit aīa mea in dño A cu
stodia matutina usqz ad noctē: spe
ret israhel in dño Quia apud do
minū misericordia: et copiosa a
pud eū redemptio Et ip̄e redimet
israhel: ex omnibz iniquitatibz eius.
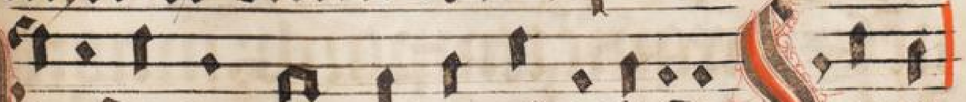
De p̄fundis clamaui ad te dñe. Speret.

Domine nō Can. grad. 130.
est exaltatū cor meū. Euouae.

neqꝫ elati sũt oculi mei. Neqꝫ ambu
laui ĩ magnis: neqꝫ in mirabilibus
sup me. Si non humiliter sentiebã:
sed exaltaui animã meã. Sicut ab
lactatus sup matrẽ suã: ita retribu
tio in animã meã. Speret israhel
in dño: ex hoc nũc ⁊ usqꝫ in seculũ. ã.

Sperent israhel in dño. Memento. Euoae.
Memento dñe dauid: Cant. grad.
131. et omnis mãsuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votum vouit
deo iacob. Si introiero in taberna
culũ domus mee: si ascendero ĩ lectũ
strati mei. Si dedero somnũ oculis
meis: et palpebris meis dormitatio
nẽ. Et requiẽ temporibꝫ meis: donꝰ
ĩueniã locum dño tabernaculũ deo
iacob. Ecce audiuimꝰ eã in effrata:
ĩuenimꝰ eam ĩ campis silue. Introi

bimꝰ in tabernaculū eius: adorabi
mus in loco vbi ſteterūt pedes eius.
Surge dñe in requiē tuam: tu et
archa ſanctificationis tue. Sacerdo
tes tui induātur iuſticiā: et ſancti
tui exultent. Propter dauid ſeruū
tuū: nō auertas faciem criſti tui. Iu
rauit dñs dauid veritatē et non fru
ſtrabitur eū: de fructu ventris tui
ponā ſuꝑ ſedem tuā. Si cuſtodierīt
filij tui teſtamentū meū: et teſtimo
nia mea hec que docebo eos. Et fi
lij eorū: uſqꝫ in ſeclm ſedebūt ſuꝑ ſedē
tuā. Quoniā elegit dñs ſyon: elegit
eā in habitationē ſibi. Hec requies
mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo
quoniā elegi eā. Uiduam eius bñ
dicens bñdicam: pauperes eius ſatu
rabo panibꝫ. Sacerdotes eiꝰ induā ſa
lutari: et ſancti eius exultatione ex

ultabūt Illuc pducā cornu dauid:
paraui lucernā cristo meo Inimicos
eius induā ɔfusione: sup ipm autē
efflorebit sanctificatio mea Glia.

Memēto dñe dauid ⁊ oīs māsuetudinis eius.

132 Ecce Cant. Ecce qm grad Ecce qm bonū. Euouae.
bonū et qm iocundū: habitare fra
tres in vnū Sicut vngentū in ca
pite: qd descendit in barbam barbā
aaron Qd descēdit ī orā vestimēti ei⁹:
sicut ros hermon q descēdit ī mōte syō.
Qm illic mādauit dñs bñdictionē:
et vitā vsqȝ
in sclm. añ Ecce qm bonū ⁊ qm iocundū
habitare fratres ī vnū.

Cap. R. Ym⁹ v. ⁊ oro hac die ⁊ seqntibz ut ī ij. fe. Ad magt añ

In deo
salutari meo exultauit spiritus me⁹ Euouae.

Ecce nūc benedicite dn̄m omnes 133.
ſerui dn̄i Qui ſtatis in domo
dn̄i: in atrijs domus dei noſtri In
noctibꝫ extollite manus veſtras in
ſancta: et benedicite dn̄m Benedi
cat te dn̄s ex ſyon: Feria quarta.
qui fecit celū et terrā. ad veſperas. ā.
Laudate ps.
nomē do Omnia. Euouae. 134.
mini: laudate ſerui dn̄m Qui ſta
tis in domo dn̄i: in atrijs domus
dei nr̄i Laudate dn̄m quia bonus
dominus: pſallite nomini eius qm̄
ſuaue Quoniā iacob elegit ſibi do
minus: iſrahel in poſſeſſionē ſibi.
Quia ego cognoui qd̄ magnus eſt
dn̄s: et deus noſter p̄ omnibꝫ dijs O
mnia quecūqꝫ voluit dn̄s fecit in ce
lo et in terra: in mari et in omnibus
abiſſis Educēs nubes ab extremo